

VEČERNI LIST

Cena celoletno po pošti K 40.—, za Ljubljano K 36.—
 „ polletno „ „ 20.— „ „ 18.—
 „ četrtletno „ „ 10.— „ „ 9.—
 „ mesečno „ „ 3.50. „ „ 3.—
 Uredništvo in uprava: Kopitarjeva ulica 6. — Telefon 50.

NEODVISEN DNEVNIK

inzerati: Enostopna petlitvrsta (59 mm široka in 9 mm visoka ali nje prostor) za enkrat po 50 din., za dva- in večkrat po 45 din. — Ob sobotah dvojni tarif. — Poslano: Enostopna petlitvrsta K 1.— — Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 3. uri popoldne.

Italijanska komisija v Mariboru. Nadzoruje razmerje med Slovenci in Nemci.

Posebno poročilo »Večernemu listu«.

Maribor, 20. febr. Včeraj je došla v Maribor italijanska komisija, da prouči tukajšnje razmere. Spremlja jo mestni poveljnik podpolkovnik Zwirn. Italijani so izjavili, da so zato prišli v Maribor, da pregledajo tukajšnje razmere in da si tudi lastijo pravico nadzirati razmere med Slovenci in Nemci na severni meji, ker so ravno tako člani entente, kakor Francozi Angleži in Američani, ki so že večkrat obiskali Maribor in druge kraje severne meje.

Italijanski častniki so sinoči obiskali nemško gledališče v spremstvu podpolkovnika Zwirna in so baje stopili v stik z voditelji mariborskih Nemcev. Italijanski častniki so pridno pregledovali naše vojašnice in naše čete, a niso kazali posebne prijaznosti in naklonjenosti našim častnikom. Danes sta izjavila dva višja italijanska častnika, da ostaneta stalno v Mariboru, da vršita nadzorstvo nad razmerami, ki vladajo na severni meji.

Vse šulferajnske šole v mariborskem okraju — slovenske.

Posebno poročilo »Večernemu listu«.

Maribor, 20. februarja. Včeraj se je pod predsedstvom okrajnega glavarja dr. Lajnšiča vršila seja mariborskega okrajnega šolskega sveta, v kateri so se imenovali začasni voditelji na okoliških bivših nemških šolah. Vse šulferajnske šole v okraju, kakor tudi druge

nemške in dvojezične šole so spremenjene v popolnoma slovenske šole, edino šoli v Studencih in Krčevini dobila nemške vspelednice. Šole v Podbrežju, Studencih in Krčevini se ločijo v dekleške in deške šole.

Štajerski nemškutar — tihotapec. Med usnjem moka, mast in jajca.

Posebno poročilo »Večernemu listu«.

Celje, 19. februarja. Veletovarnar Woschnagg iz Šoštanja je dobil od želne vlade v Ljubljani izvozno dovoljenje za cel vagon usnja. Ni bil pa zadovoljen s tem, da bi poslal usnje brez kompenzacije v Nemško Avstrijo, tem-

več je v vagon skril med usnje moko, mast, jajca, meso itd. Slovenski železničarji v Celju so vagon preiskali in vso stvar naznanili pristojni oblasti. Woschnaggu so potem zaplenili cel vagon z usnjem vred.

Trgovske zveze Jugoslavije in Francoske.

Posebno poročilo »Večernemu listu«.

Belgrad, 19. februarja. V Belgradu so osnovali francoski trgovinski urad, ki ima namen, da posreduje med jugo-

slovanskimi in francoskimi tvrdkami pri sklepanju poslovnih zvez. Urad bo preskrboval adrese, kataloge, cenike in

Napad na Clemenceauja.

Pariz, 19. februarja. (Lj. k. u.) Glasom Dun. kor. urada poroča »Agence Havas«: Napad na Clemenceauja je izvršil mož, ki je iz skrivališča na stranišču naskočil voz, ter oddal strele. En strel je zadel ministrskega predsednika ter ga lahko ranil. Zbrana množica se je vrgla na napadalca, katerega se je polastila straža. Napadalec je tudi na to oddal dva strela. Eden izmed množice je bil ranjen, ravno tako šofer. Atentator se je nazival Collin-om. Profesorji so izrekli, da je bil zadet Clemenceau na zadnjem delu lopatice. Rana je precej globoka, vendar pa niso poškodovani notranji deli. Splošno stanje je povoljno.

Kaj mora Nemčija še oddati.

Amsterdam, 19. februarja. (Lj. k. u.) Dun. k. u. poroča: Glasom nekega tukajšnjega lista javlja dopisnik »Times«-e iz Pariza: Nemčija bo morala oddati aliirancem vso vojno opremo, vkolikor se ta ne potrebuje za na 25 do 35 divizij skrženo vojsko. Pred izvršitvijo te določbe je potreba, da se zasede Essen in mornariški arzenali. Nemčija bo morala tudi izročiti vse ladje, ki so bile navedene v prejšnjih pogojih premirja, a se še niso izvršile. Aliiranci bodo določili mirovno moč nemške mornarice ter zasegli internirane nemške ladje. O njihovi nadaljni usodi se dosedaj še ni razmotrivalo.

Ukrajinski ujetniki v Italiji proti boljševikom.

Stanislava, 19. februarja. (Lj. k. u.) Čehoslov. tisk. urad poroča: Glasom semkaj došlih poročil so izmed avstro-ogrskih ujetnikov v Italiji izločili gališke ukrajinske ujetnike in jih uvrstili v bojne oddelke, ki se bodo priključili ukrajinski vojski, da se bojujejo proti boljševikom. Teh ukrajinskih ujetnikov je približno 100.000.

druge informacije francoskega blaga, bo zbiral vprašanja in ponudbe malih trgovcev, pa jih sporočal francoskim tvežkam. Ravnotako one francoskih tvežk tukaj razglašal. Urad bo imel po

možnosti razne vzorce na razpolago, ter bo skrbel za olajšanja pri odpremi blag v okvirju orjaških predpisov in za potevanje tukajšnjih trgovcev na Francosko v trgovinskih poslih.

Resnica o nemškem plebiscitu na Koroškem.

Ljubljana, 19. febr. (Lj. k. u.) Napram vesti pariškega »Tempsa«, da je bil (na podlagi podatkov nemškega tiskovnega urada za Koroško) v 27. koroških nemških in ezikovno mešanih občinah, ki jih zahtevajo Jugoslovani zase, baje izveden plebiscit, pri katerem se je 15.255 občanov izreklo za pripadnost k Nemški Avstriji insamo 175 za pripadnost k Jugoslaviji, ugotavlja uradni ljubljanski dopisni urad na podlagi informacij, ki jih je prejel od slovenskega komisarijata za Koroško, da se ni izvedel veljaven plebiscit o pripad-

nosti k pripadnosti k eni ali drugi državi niti v štajerskih niti v koroških obmejnih ozemljih. Kakor svoj čas v štajerskih obmejnih ozemljih, gre tudi v tem primeru za oddajanje glasov, uprizorjeno po Nemcih, ki vsled svojega popolno zasebnega značaja nima nobene oficijelne lastnosti. Na kak način so Nemci v jugoslovanskih nemško-avstrijskih obmejnih ozemljih uprizarjali taka »ljudska glasovanja« o pripadnosti k Jugoslaviji ali Nemški Avstriji, je razvidno iz nastopnega pojasnila, ki temelji na dokazanih dejstvih:

Sleparjenje z ameriško misijo.

V južni štajerski so Nemci drzno trdili, da zahteva ameriška misija takojšnjo izvedbo ljudskega glasovanja, ki naj odloči, h kateri sosednjih držav naj pripada ta ali ona občina, ter so razdeljevali med prebivalstvo glasovnice s temu primernim besedilom. Ko je bila ameriška misija v

Mariboru o tem postopanju obveščena, je izjavila, da ni nikdar kaj takega zahtevala ali želela, kakor tudi, da nikakor ne more priznati popolnoma zasebno izvedenega plebiscita. Na isti način so uprizorili svoj »plebiscit« tudi koroški Nemci.

Kako so glasovali na Koroškem.

Na Koroškem se morajo razločevati slovenski kraji, v katerih je še jugoslovanska posadka, in taki slovenski kraji, iz katerih so Nemci z več kot stokratno premočjo potisnili slovenske straže in vojaške oddelke, ki so bili postavljeni za vzdrževanje reda. V slovenskih občinah, oproščeni malih varnostnih oddelkov, se je pričelo takoj po odstranitvi jugoslovanskih oddelkov pravo grozovladje. Slovenski voditelji, predvsem župani, učitelji in duhovniki, so morali pobegniti, da so vsaj rešili svoje življenje. Kdor je kljub temu ostal, so ga zaprli in med najnevarnej-

šimi grožnjami trpinčili, imetje pobeglih in zaprtih Slovencev, kakor tudi župnišča pa so oplenili. Med prebivalstvom, preplašenim vsled takega postopanja, so Nemci nato razglasili, da zahteva ameriška misija takojšnjo izvedbo ljudskega glasovanja o pripadnosti k jugoslovanski ali nemško-avstrijski državi ter so nemudoma pričeli z izvajanjem plebiscita. Popolnoma neresnično je bilo in je še sedaj, da je ameriška misija zahtevala ljudsko glasovanje. Ameriška misija ni ničesar podobnega naročila.

Pod nemškim terorizmom.

Nemci so uprizorili to glasovanje v zasedenih slovenskih in ezikovno mešanih občinah iz lastnega nagiba v zasledovanju sebičnih namenov in z zlorabo avtoritete ameriške misije. Njihovo ravnanje predstavlja popolnoma zaseben čin nemškega samovladja, ki nima nobenega nadaljnjega pomena in ki se mu mora odrekati vsako vrednost, ker se je to »ljudsko glasovanje«

izvedlo z največjim terorizmom in tudi vsled tega na noben način ne more predstavljati dejanske ljudske volje. Prebivalstvo teh občin so Nemci v gručah gonili h glasovanju, kjer so jim vsilili glasovnice v prid Nemški Avstriji. Vsakomur, ki se je branil ugoditi zahtevi nasilnih Nemcev, so grozili, ga trpinčili in odstranili.

Metoda potvorb.

Kljub terorizmu nemških nasilnikov so se našli tuptam volilni upravičenci, ki so imeli pogum, da so se priznali za pripadnost k Jugoslaviji. Če jih ni bilo veliko, ki so se kaj takega upali, je to samo posledica neizmerne ga nemškega grožilnega in nasilnega

gospodarstva. To »ljudsko glasovanje« na Koroškem je tem večja potvorba, ker so se pobirale glasovnice tudi v takih občinah, ki so popolnoma germanizirane in ki so jih Nemci pri drugih prilikah označevali kot popolnoma nemške.

Demonstrantje proti poslancem.

Braunšweig, 19. februarja. (Lj. k. u.) Dun. kor. urad poroča: Med današnjo sejo deželne zbornice, ki se je pečala z vprašanjem brezdelnosti, se je nabrala pred deželnim dvorcem tisočera množica brezdelnih žensk in moških. Del te množice je udril, po stponicah, v dvorano ter tam začel razgrajati. Obkolili so poslance in predsednika, polastili se poslanca Müller-Schölla, ravnatelja neke tukajšnje tvežke, katerega so pretepli ter ga z glavo butali ob mizo. Potem so prevrnili tudi mizo predsednika ter sploh vse stole in mize v zbornici. Delavski in vojaški svet je skušal pomiriti ljudstvo, toda brez uspeha. Morali so naprositi narodno brambo, da je napravila mir.

Izlandija samostojna država.

Kopenhagen, 18. februarja. (Lj. k. u.) (Brezžično.) Danska vlada je sporočila, da je v smislu zveznega zakona, ki sta ga dne 30. novembra pr. l. sklenila danski in izlandski parlament, otok Izlandija priznan kot samostojna država. Danska in Izlandija ostaneta združeni pod kraljem Kristijanom I. Izlandsko zunanjo politiko bo vodila Danska. Izlandija je sporočila svojo nevtralnost za vekomaj.

Republikanci na Portugalskem zmagujejo.

Madrid, 19. feb. (Lj. k. u.) Glasom Dun. kor. urada poroča Agence Havas: O zatoru monarhističnega gibanja v Oportu se javlja: Republikanske čete so delovale jako hitro in navdušeno in so zasedle poštna in brzojavna in druga važna poslopja. Streljanje s puškami po cestah je trajalo dve uri. Po hudem boju so zmagali republikanci. Mrtvih je 13, ranjenih pa približno 50. Monarhistične čete in častniki so se vdali.

Iz pokrajine.

kr Umrl je v Solnogradu Jurij baron pl. Locatelli, sin krminskega graščaka, poslanca in župana.

kr Nemškutarski orožniški poveljnik. V Konjicah je orožniško poveljstvo imenovalo najbolj zagrizenega nemčurskega orožnika Franca Petschniga za okrajnega stražnomojstra. Petschnig je l. 1914. pripomogel, da je bilo več slovenskih rodrilubov preganjanih in odposlanih v graške ječe. Sedanje orožniško poveljstvo imenovalo tega renegata za poveljnika orožnikov v konjiškem okraju. Ta človek se še danes podpisuje »Petschnig«.

kr Naša straža na Savi in Donavi. V varstvo ladij in zaplenjenega blaga križarijo p. Savi in Donavi monitorji, ki z reflektorji razsvetlujejo reko in bregove.

Trdni Slovenci.

V takih, germaniziranih občinah ni bilo samoobsebi umevno nobeno posebno nasilje potrebno. Številke, ki so jih Nemci razglasili v svet, kot uspeh pravilno izvedenega ljudskega glasanja, se nikakor ne morejo kontrolirati, in imajo samo to vrednost, da je iz njih razvidno, da se mnogi koroški Slovenci ne klonijo tudi pred najhujšim terorizmom. Iz previdnosti pa

Nemci niso, kakor bi bilo umevno, vpriporili istočasno svoj »plebiscit« v popolnoma slovenskih občinah, ker bi na ta način seveda končne številke izgledale popolnoma drugačne. Ni dvoma, da bi tudi sedaj v občinah, zasedenih po Nemcih, izpadle številke popolnoma drugače, če bi smelo slovensko prebivalstvo svobodno izraziti svojo voljo.

Trumbić podal jugoslovanske zahteve.

Sonninova izjava.

Pariz, 20. februarja. (Lj. k. u.) V včerajšnji seji je Clemenceau poslušal Trumbića o zahteval jugoslovanske delegacije. Jugoslovanski zahtevni spis je podpisan od Pašića, Trumbića, Vesniča in Žolgerja. Sonnino je v imenu

italijanske delegacije nastopno izrazil: Moja dolžnost je izjaviti, da italijanska vlada ne more sprejeti nobenih novih predlogov o rešitvi vprašanj, v katerih se Italija stringa z alijanci še tri in pol leta vojne.

Trumbićeva zahvala Ameriki.

Belgrad, 20. febr. (Lj. k. u.) Tiskovni urad poroča: Minister za zunanje stvari je odgovoril gosp. Lansingu z nastopnim pismom: Čast mi je potrditi prejem pisma, s katerim ste mi objavili besedilo izjave vaše vlade. Čast mi je, zahvaliti se v imenu kraljevske vlade vladi ameriških Zedinjenih držav, ker je pozdravila ujedinjenje Srbov, Hrvatov in Slovencev. S tem činom je vlada ameriških držav hotela

dati našemu troimenskemu narodu, ki se je ujedinil svojevoljno v kraljestvo Srbov, Hrvatov in Slovencev še nov dokaz svojih simpatij za njegove napore za ujedinjenje in neodvisnost. Prosim sporočite vaši vladi, da bo ta čin ojačil v našem narodu navdušenje in njegove pristrane odnose, ki ga vežejo z narodom velike ameriške republike.

Iz Ljubljane.

I Poštna uprava — zgani se! Denarno-poštni promet je znatno oviran, ponekod pa naravnost nemogoč. Nova poštna hranilnica ne funkcionira, na staro se plačila ne sprejemajo, vrhutega so pa poštne uradi še brez nakaznic. To vendar presega vse meje! Zakaj pa vpeljuje nov način in odpravljate stare naprave, preden ste gotovi s pripravljalnimi deli! Modro to pač ni!

Politična kronika.

p »Goriški Slovenec«, ki ga izdajajo Lahji za Slovence, ki jih ni, da bi ga naročili in brali, nam služi lahko za smeh in kratek čas in bo nam zelo prav prišel v obči suši dobrih dovtipov, ki vlada po naših listih, ki bi morali skrbeti za to. List se ponuja v klasičnih besedah in pravi med drugim: »Treba je ga (list seveda) moralno podpirati, da se pripomoči njegovemu življenju in razvoju... Nas bo veselilo razglasiti želje raznih občin in drugih skupščin; mi bomo dali radi namenu prid ljudstva, če tudi posameznega rojaka. — Vojna nas je vse potrosila, eden je tukaj drugi je tam. — Begunci, kateri so že težavno pričakovali na kranjskem dan vrnitve v domovino, oni ki dohajajo iz daljnega kraja Italije, imajo gotovo sorodnike in prijatelje za pojskati; naj

nam pišejo, bomo skrbeli za jih našit. »Goriški Slovenec« je ljudski list, ljudstvo naj se posluži kjer mu pritiče. — Ljudstvo mu bo že dalo, kar mu pritiče, samo čaka naj! Tudi: »Nekateri dobri slovenski pisatelji poslali nam bodejo v časih kakšno novelo ali »feuilleton«. — Klasične so notice: »Tudi letovci hočejo napraviti konec.« To je naslov. Dalje: »Petit Parisien je imel intervju z letovskim delegatom Gabrys na mirovni konferenci, kateri je izjavil da Litovska prosi entento naj bi jo rešila boljševikov.« — Goriški Slovenci imajo gotovo samo eno prošnjo, naj jih ententa reši Lahov in »Goriškega Slovenca«.

Po svetu.

s Čudovite prikazni. Nepojašnjena je prikazen, ki se je pozavila — kot pišejo angleški listi — tedaj, ko je bila torpedirana ladja »Seinster« in se je potapljala. Kot priča število prič, o katerih verodostojnosti ni dvoma, so videli na nebu velik, bel križ ravno nad mestom, kjer se je potopila ladja. Sprva se je zdelo, da je to ogromna podoba oblakov v podobi križa. Ostri obrisi so počasi izginili in se napolnili z glavami mož in žena. — Ta prikazen spominja na neko drugo, ki jo niso videli samo nemški, ampak tudi angleški vojaki. Škof iz Durhama opira svoje pripove-

dovanje na izjave nekega prijatelja, ki so mu to pravili trije vojaki, s katerimi je govoril ob raznih prilikah o tem. Nemci so šli v sklenjenih vrstah dalje in Angleži so se pripravljali, da bi prodali svoje življenje kolikor mogoče drago. Naenkrat pa so se ustavile rjave nemške čete; celo njih konji so se vzpeli in niso hoteli dalje. Sovražnika nista trčila skupaj. Pozneje pa so vprašali nemške ujetnike, zakaj niso izrabili ta tako ugoden slučaj in napadli. Dejali so, da so videli prihajati močne angleške rezerve. To pa ni bilo res. Vse je bila samo prevara.

s 22.000 kron za 1 kg zlata. Neprestane konference o žigosanju bankovcev so rodile v Budimpešti čudne posledice v trgovini z zlatom in dragulji. Danes velja v Budimpešti 1 kg zlata nič manj, nego 22.000 kron. V strahu pred žigosanjem so kupovali budimpeštanski bogataši silno mnogo draguljev. Ve se, da ima eden budimpeštanski milijonar, nakopičenih v svoji blagajni za pet milijonov kron draguljev.

s Kaj je v svetovni vojni storila Amerika. Združene države, s katerih vojno pomočjo ententi so Nemci tako prešerno norce brili, so v 18 mesecih postavile v boj dva milijona vojakov, ki so bili vsi izvrstno oboroženi in opremljeni. Aprila leta 1917. je imela Amerika šele 323.000 mož, a novembra 1918. pa že nad 3 milijone, od teh 2.008.931 v ognjeni črti. Velikansko delo so izvršile ameriške ladjedelnice; en sam dan — 4. julija 1918 — bilo spuščenih v morje 94 transportnih ladij in parnikov! 5000-tonski parnik za premog je bil zgrajen v 27 dneh. Za pridelavo živil so v največji naglici obdelali 5 milijonov vojnih vrtov, ki so donesli za 525 milijonov dolarjev pridelkov. Samo mesec in masti za armado so od julija 1917 do julija 1918 poslali v Evropo 1.500.000 ton. Kje so pa topovi, municija, letala, avtomobili itd.

s Obrnjen svet. Tako piše neki švedski list o višanju delavskih plač: Medtem, ko ima kurjač na štokholmskem parniku 225 kron mesečno, ima kapitan dotičnega parnika 215 kron mesečno. In medtem, ko zasluži voznik mesečnih 600 K, imajo strojniki pri električnih napravah, ki so položili dva izpita, 435 kron mesečno. — Šele zdaj se je izvedelo, da je bil rumunski kralj ob zadnjih demonstracijah boljševikov ranjen. — Med vojno kralji niso bili ranjeni, zdaj, ko se je obrnila fronta v zaledje, je bolj nevarno. Tudi to je obrnjen svet.

s Nenavadno in težko zasledovanje razbojnikov. Italijanom dajejo razbojniki opravila. V Val di Susa lovijo že dolgo časa tri nevarne razbojnike, ki so že davno obsojeni na smrt. Omenjeni razbojniki pa so izbirno izučeni v športu in telovadbi. Drčijo s skiji kot veter, streljajo, plezajo kot noben, tako da so alpinske in žandarske čete že trudne od samega zasledovanja, ki ga noče biti konca. Na vse tri brate razbojnike je razpisana nagrada 5000 lir za vsako glavo.

s **Špekulanta** s kavo so linčali v Koli-
nu. Ta je zbiral potom inseratov v časo-
pisih brezposelne ljudi, ki jih je pošiljal
proti plačilu okrog, da so mu nosili karte
za kavo po tri marke. To pa je razkačilo
kakih sto oseb, mož in žena, ki so udrli
na njegovo stanovanje, vlekli ga na cesto,
kjer so mu pripravili najprvo korenito
snežno kopelj. Ko si je vzel še vsakdo ne-
kaj odškodnine od njega, so šli, pustivši
moža precej hudo zdelanega.

s **Umrljivost v Londonu.** V preteklem
letu je število mrtvih v Londonu prvič
presegalo število rojenih. Umrlo jih je 18.7
od tisoč oseb, rodilo pa 15.8 od tisoč oseb.

s **Draginja** je povsodi, a take menda
zlepa ne, kot v Carigradu, ki je res bajno
orientalska. Cene so poskočile na 100, 300,
500, 1000 2000, 3000 in celo 5000% in nihče
ne more nič pomagati v ti zadevi. Samo
par primerov. Sladkor je stal pred vojno
1 oka (1 oka je 1250 g) 2 pijastra in pol (1
pijaster je 21 vin.). Med vojno so dobili pri
sladkor za 2 do 8 kron kilogram. Morali
so plačati za ta sladkor 200 pijastrov. Pe-
trolej je bil pred vojno oka 1½ pijastra, a
med vojno 2½ turški liri, to je toliko kot
32 kron za »oka« Tedaj za 7000 do 8000%
dražje. Tudi stvari, ki so bile domačega
izdelka, so bile v Carigradu do 8 krat
dražje kot zunaj v Anatoliji, kjer so pa
bile cene tudi zelo visoke.

s **Nevarni zlikovci so ugrabljeni.** Vod-
ja orožniške postaje v Vrabču na Hrvat-
skem je izvedel, da ima iti nekaj sumljivih
oseb iz Podsusjed, kjer imajo tam oprav-
ke. On je na svoji postaji v Vrabčah pazil
na to, kdo bo šel skozi, ker mu je bilo re-
čeno, da bodo šli peš. Prva, ki je šla, je bi-
la elegantno oblečena dama, ki je šla do
Stenjeveca. V Stenjevcu pa je že stala stra-
ža, ki je takoj javila v Vrabče, kaj vsaka
tja došla oseba dela. Za ono damo so ja-
vili, da stoji na trgu in čaka nekoga. Za
njo sta prišla še dva, ki pa nista dospela
v Stenjevec. Nato sta šla skozi Vrabče zo-
pet dva, ki pa tudi nista dospela v Stenje-
vec. Izvedelo pa se je med tem, da so ne-
ke osebe prodale pri Jelisavi pl. Pisačić
v Podsusjedu raznega ženskega blaga za
3000 K in jim je plačala na račun 100 K,
drugo pa pridejo iskat ta dan. Ko ni bilo
iz Stenjeveca nobenega poročila več, se je
podal postaievodja z orožniki v gostilno
ob potu v Stenjevec, kjer so morali biti
oni, ki so sledili po dva in dva pa niso do-
speli v Stenjevec. Ko so vdrli orožniki
skozi stranska vrata v gostilno, so res na-
šli vse štiri ob obilem vinu in klobasah.
Imeli so mnogo orožja pri sebi, ki ga niso
imeli časa rabiti. Imeli so pri sebi mnogo
vrednosti. Ona »dama« je bila iz Zagreba.
Bila je v celoti velika banda, ki je pa po
večjem pobegnila. Govorili so »šartovski«
jezik, ki so ga razumeli sami in nosili »šar-
tovsko« frizuro, da so se spoznali med
seboj.

Resna ženitna ponudba!

Mladenič, star 24 let, nekoliko premoženja
se želi poročiti z gospodično, staro od 18—24 let,
ki ima posestvo. Mlade vdove brez otrok niso
izključene. Le resne ponudbe, če mogoče s sliko
ki se pa na zahtevo vrne, naj se pošljejo na
uravništvo lista pod »Zakonska sreča« 1267.

Krvnikova vrv.

Roman. Spisal Aleksander Petöfi.

...Kaznoval bom grehe
očetov na njih sinovih do
tretjega rodu...

1.

Neskončno visoko je Tvoje bivali-
šče, o Bog!

Šetindvajset let je letela moja mo-
litev do Tebe, prej ko Te je dosegla.

Toda dosegla Te je.

In uslišal si jo, uslišal si jo!

Kot je bila poprej vroča moja moli-
tev, je zdaj vroča moja zahvala.

Hvala Ti, hvala Ti!

Račun z mojim življenjem sem
sklenil.

Ničesar več nimam storiti na zem-
lji. Dobro bi mi bilo, če bi mogel umre-
ti, toda ne nadlegujem Te več s pro-
šnjami, o Bog! Bil si tako milostljiv, da
si uslišal mojo najbolj gorečo željo...
če sije solnce, čemu bi bile zvezde tu?

Ničesar več Te ne prosim, moj
Stvarnik. Zadovoljen sem s Tvojo dose-
danjo dobroto.

Ti si dober, dober.

Ceščno bodi Tvoje ime na veke!

Ne morem več dolgo živeti. Star
sem, zelo star. Sedemdeset let. Moja
roka, ki drži za pero, trepetja, kot je tre-
petala pred pol stoletja, ko je držala
roko one deklice, ki sem jo ljubil. Ali
bo mogel brati kdo mojo pripoved, ki
jo hočem napisati s to trepetajočo ro-
ko?... morda je boljše, da ostane nepre-
čitana, ker je strašna!

2.

Roza, Roza!

Hm, ona je bila prokletstvo mojega
življenja in vendar sem vzdihoval ob
njenem imenu. Resnica je, da je bila
prokletstvo mojega življenja, toda tudi
moja edina sreča. Sreča je bila kratka,
prokletstvo zelo dolgo... mal plamen-
ček in do neba segajoči dim.

Roza je bila prva, ki sem jo ljubil.
Dejal sem sicer pred njo že nekaterim
drugim, da jih ljubim, toda tedaj sem
lagal... Ah, morda me je zato doletelo
prokletstvo? Ne, ne; laž, taka laž, ne
zasluži takó veliko. In če bi vendar,
vendar to bilo! Kdo ne pozna prve lju-
bezni? Tega nepričakovanega ljubega
gosta, ki vstopi nenadno in obsuje z
vsemi zvezdami in cveticami oropanega
časnega raja; in zvezde nam vzamejo
blesk oči, in vonj cvetic nas upijani in
omami.

Tako se je zgodilo z menoj, ko sem
zagledal Rozo.

Moje noge so se opotekale. Malo je
manikalo, da nisem pal na koleno in
jo molil... molil!

Kar je v stvarstvu od početka le-
pega in ljubega, vse to je bilo v tem tren-
utku v mojem srcu in tako rad bi bil
to povedal Rozi... toda niti ene bese-
dice nisem mogel govoriti. Jezik mi je
odpovedal. Nem sem jo občudoval. Bilo

mi je, kot da je ona opazila to... ker
se je umikala mojemu pogledu. To se
je zgodilo v moje veselje; zakaj če bi
me bila pogledala, ne bi se upal dvigniti
oči. Prva ljubezen pelje srce nazaj k
njegovi prvotni nedolžnosti; tu se vidi,
kako čista prida duša iz božjih rok.

Od Roze sem zašel k Tornjeju. Pra-
vim: zašel, ker sem bil ves iz sebe; ni-
sem vedel, kaj naj delam, kam naj
grem. Samo to sem zapazil naenkrat,
da sem v Tornjejevi sobi.

»Moj prijatelj!« sem zaklical.

Pozdravil me je, prijazen ko na-
vadno.

»Moj prijatelj!« sem zaklical znova.

»No?« me je vprašal.

»Moj prijatelj!«

»To sem že slišal; dalje!«

»Oh, moj prijatelj!...« več nisem
mogel reči, pal sem mu okrog vratu in
zajokal. »Glej,« sem začel po kratkem
joku znova, »mislim sem se smejati, pa
jočem; ne res, jaz sem nor?«

»Tudi, če ne rečeš sam tega, se mi
zdi verjetno,« je odgovril.

»Veruj mi, da sem blazen... toda,
če je blaznost taka, se pomilujem, če
nisem bil blazen že davna. Toda, moj
prijatelj Baltazar, ti nisi moj pravi pri-
jatelj, ker se ne veseliš z menoj.«

»Moj dragi, jaz še niti ne vem, ali
se veseliš, ali žaluješ?«

»Radujem se, prijatelj, radujem
se.«

»In kaj je vzrok tako blaznemu ve-
selju?«

»Ti vendar veš...«

»Kako naj to vem?«

»Ali Ti še nisem povedal?«

»Niti besedice...«

»No glej, in jaz sem mislil, da sem
Ti že vse razložil. Poslušaj tedaj...
sedi... sediva... jaz pripovedujem.
Ali veš, kje sem bil?«

»Ne.«

»V nebesih!«

»V nebesih?«

»Tam!«

»In v katerih?«

»V sedmih, prijatelj.«

»Lepo. Zdaj verujem popolnoma,
da si nor.«

»V sedmih nebesih sem bil, Balta-
zar, če veruješ, ali ne; ali so sedma ne-
besa prišla na zemljo. Toliko je gotovo,
da sem videl najkrasnejšega angela.«

»Ah, tako!«

»Videl sem ono postavbo, ki je slu-
žila Stvarniku za model, ko je ustvarjal
angele...«

»Malo Beti?«

(Dalje.)

Širite „Večerni list“

Izdajatelj konsorcij »Večernega lista«.
Odgovorni urednik Viktor Cenčič.
Tiska Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani.